

عنوان مقاله:

نقش شهرهای متوسط و کوچک در ایجاد سیستم شهری پایدار با رویکرد توسعه شهری چند مرکزی، مروری بر ادبیات نظری و تجارب جهانی

محل انتشار:

نخستین همایش توسعه شهری پایدار (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

حسن ایزدی - عضو هیات علمی دانشکده شهرسازی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

در چند دهه گذشته با وجود توجه به نقش و اهمیت شهرهای توسعه شهرهای کوچک در محافل علمی و در برنامه های توسعه برخی از کشورها، نگاه غالب معطوف به گسترش و توسعه شهرهای بزرگ و کلان شهرها بوده است و همین امر موجب پدید آمدن مشکلات زیادی در سیستم شهری همچون رشد سریع شهرنشینی، مهاجرت های مداوم شهری - روستایی، پدیده ماکرو سفالی شهری و ... گردیده و به تبع ضمن ایجاد مشکلات زیادی در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی در کلان شهرها، توسعه پایدار سیستم سکونتگاه های شهری را مختل ساخته است. از این رو با توجه به نقش بالقوه و بالفعل شهرهای کوچک و میانی در توسعه شهری، روستایی و منطقه ای و همچنین اختصاص سهم عمده ای از سکونتگاه های شهری پایدار بویژه در کشورهای توسعه یافته و در برخی از کشورهای در حال توسعه مورد عنایت بیشتری قرار گرفته است و به عنوان پایه ای جهت ایجاد یک سیستم شهری چند مرکزی (Polycentric) که سیستمی متشکل از چندین گره و مراکز سلسله مراتبی همسنگ می باشد، در نظر گرفته شده است. در کشور ما بویژه در دو دهه گذشته با توجه به تغییرات در قانون تقسیمات کشوری در زمینه تبدیل روستاها به شهر و تسهیل و تسریع فرایند تبدیل، موجب شده است که بر تعداد سکونتگاهی شهری کوچک کشور بیش از پیش افزوده گردد. از این رو با توجه به شرایط موجود شبکه سکونتگاهی شهری و مشکلات گریبانگیر شهرهای بزرگ و کلان شهرهای کشور ضرورت توجه هرچه بیشتر به توسعه شهرهای متوسط و کوچک و تدوین سیاست، راهبرد و اقدامات لازم برای بهره مندی از نقش بالقوه و بالفعل اینگونه مراکز شهری در توسعه پایدار شهری و منطقه ای اجتناب ناپذیر است. با توجه به اهمیت و ضرورت این موضوع، در این مقاله به بررسی ادبیات نظری و تجارب جهانی در این خصوص جهت تدوین چارچوبی برای توسعه اینگونه شهرها در کشور پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

شهرهای متوسط و کوچک، شبکه سکونتگاهی شهری، توسعه شهری چند مرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/96913>

